

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/51/EF

af 21. maj 2008

om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

benævnt »protokollen«) på Fællesskabets vegne den
16. januar 2002.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

(3) Fællesskabets tiltrædelse af protokollen nødvendiggør
ændringer af visse bestemmelser i direktiv 91/477/EØF.
Det er nemlig vigtigt at sikre en sammenhængende,
effektiv og hurtig gennemførelse af de internationale
forpligtelser, der berører direktivet. Endvidere er det
nødvendigt at benytte denne revision som anledning til
at forbedre direktivet, navnlig på de områder, der blev
påpeget i Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet
og Rådet af 15. december 2000 om gennemførelsen af
direktiv 91/477/EØF.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

(4) Ifølge politiets efterretningsoplysninger kan der konsta-
teres en stigende brug af ombyggede våben i Fælles-
skabet. Det er derfor vigtigt at sikre, at våben, der kan
ombygges, medtages under definitionen på »skydevåben«
i direktiv 91/477/EØF.

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

(5) Skydevåben samt dele og ammunition hertil, som impor-
teres fra tredjelande, er omfattet af Fællesskabets lovgiv-
ning og følger af kravene i direktiv 91/477/EØF.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 91/477/EØF ⁽³⁾ fastlagde en ledsageforan-
staltning for det indre marked. Det skaber ligevægt
mellem dels forpligtelsen til at sikre en vis fri bevæge-
lighed for visse skydevåben inden for Fællesskabet og dels
nødvendigheden af at regulere denne frihed ved hjælp af
visse sikkerhedsgarantier, som er egnede til den pågæl-
dende type produkter.

(6) Det bør derfor defineres, hvad der i direktiv 91/477/EØF
forstås ved ulovlig fremstilling og handel med skyde-
våben samt dele og ammunition hertil samt ved sporing.

(2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/748/EF af
16. oktober 2001 om undertegnelse på Det Europæiske
Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af
ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og
dele, komponenter og ammunition hertil, der er knyttet
til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af
grænseoverskridende organiseret kriminalitet ⁽⁴⁾, under-
tegnede Kommissionen denne protokol (i det følgende

(7) I protokollen er der desuden fastsat et krav om mærk-
ning af våben ved fremstillingen og ved overførsel fra
statslige lagre med henblik på permanent civil brug,
mens der i direktiv 91/477/EØF kun indirekte henvises
til mærkningskravet. For at lette sporing af våben er det
nødvendigt at anvende alfanumeriske koder og i mærk-
ningen at medtage våbenets fremstillingsår (hvis dette
ikke er en del af serienummeret). Konventionen af
1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstemp-
ling af håndskydevåben bør i videst muligt omfang
anvendes som reference for mærkningsystemet i Fælles-
skabet som helhed.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 23.12.2006, s. 83.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29.11.2007 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.4.2008.

⁽³⁾ EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51. Berigtigelse i EFT L 54 af 5.3.1993,
s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 280 af 24.10.2001, s. 5.

- (8) Herudover er det nødvendigt, at den periode, i hvilken der skal føres registre med oplysninger om våben, og som i henhold til protokollen skal forlænges til mindst ti år, i lyset af våbens farlige og langtidsholdbare karakter forlænges til mindst 20 år for at muliggøre en forsvarlig sporing af skydevåben. Det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne anvender et elektronisk dataregistreringssystem af central eller decentral karakter, som sikrer de bemyndigede myndigheder adgang til de dataregistre, hvori de nødvendige oplysninger om hvert enkelt skydevåben er opført. Politiets, retlige myndigheds og øvrige kompetente myndigheds adgang til dataregistreringssystemets oplysninger skal være betinget af overholdelse af bestemmelserne i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (9) Endvidere bør der i direktiv 91/477/EØF fastlægges en definition af »våbenmægling«, som nævnt i protokollens artikel 15.
- (10) I visse alvorlige tilfælde kræver overholdelsen af protokollens artikel 5 og 6, at der anvendes strafferetlige sanktioner, og at våbnene konfiskeres.
- (11) Med hensyn til inaktivering af skydevåben henvises der i afsnit III, litra a), i bilag I til direktiv 91/477/EØF alene til de nationale lovgivninger. Protokollen indeholder mere eksplicitte generelle principper for inaktivering af våben. Bilag I til direktiv 91/477/EØF bør derfor tilpasses.
- (12) På grund af den særlige karakter af våbenhandlers virksomhed er det nødvendigt, at medlemsstaterne udøver en streng kontrol med denne virksomhed, navnlig ved at kontrollere våbenhandlers faglige integritet og kvalifikationer.
- (13) Privates erhvervelse af skydevåben via fjernkommunikation f.eks. via internettet bør, hvor dette er tilladt, være underlagt bestemmelserne i direktiv 91/477/EØF, og der bør som hovedregel være forbud mod, at personer, som tidligere har modtaget en endelig dom for visse alvorlige strafbare handlinger, erhverver skydevåben.
- (14) Det europæiske skydevåbenpas fungerer i det store hele tilfredsstillende og bør betragtes som det primære dokument til brug for jægere og konkurrenceskytter, når de er i besiddelse af skydevåben under en rejse til en anden medlemsstat. Medlemsstaterne bør ikke gøre godkendelse af det europæiske skydevåbenpas betinget af betaling af et gebyr eller en afgift.
- (15) Det er nødvendigt at forbedre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne for at lette sporingen af skydevåben og effektivt bekæmpe den ulovlige handel med og fremstilling af skydevåben samt dele og ammunition hertil.
- (16) Behandlingen af oplysninger skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ og indskrænker ikke beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabsretten og national ret og må især ikke berøre de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 91/477/EØF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (18) Flere medlemsstater har indført en forenklet klassifikation af skydevåben og er gået fra fire til følgende to kategorier: forbudte skydevåben og skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse. Medlemsstaterne bør tilpasse sig denne forenkledede klassifikation, selv om nærhedsprincippet giver de medlemsstater, der inddeler skydevåben i flere kategorier, mulighed for at bevare deres nuværende klassifikationssystemer.
- (19) Tilladelser til erhvervelse og besiddelse af skydevåben bør så vidt muligt udstedes efter en enkel administrativ procedure.
- (20) Artikel 2, stk. 2, i direktiv 91/477/EØF udelukker fra direktivets anvendelsesområde bl.a. erhvervelse og besiddelse af våben og ammunition foretaget i overensstemmelse med den nationale lovgivning af samlere og institutter med kulturelt eller historisk sigte på våbenområdet, der er anerkendt som sådanne af den medlemsstat, på hvis område de er etableret.
- (21) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽³⁾ bør medlemsstaterne, både i egen og i Fællesskabets interesse udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(2) EUT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

(3) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(22) Direktiv 91/477/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 91/477/EØF

I direktiv 91/477/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I dette direktiv forstås ved »skydevåben« ethvert bærbart våben med løb, som udsender, er konstrueret til at udsende eller kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, medmindre det er undtaget af en af de i bilag I, afsnit III, anførte grunde. Skydevåben er klassificeret i bilag I, afsnit II.

I dette direktiv anses en genstand for at kunne ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, hvis den:

— fremtræder som et skydevåben og

— som følge af sin konstruktion eller det materiale, den er fremstillet af, kan ombygges hertil.«

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. I dette direktiv forstås ved »del« ethvert element eller ethvert udskiftningselement, der er specifikt beregnet til et skydevåben, og som er væsentlig for anvendelsen af det, herunder løb, kammer eller låsestol, slæde eller cylinder, bundstykke eller slagboltblokering og enhver anordning, der er beregnet eller tilpasset til at dæmpe lyden ved affyring af et skydevåben.

1b. I dette direktiv forstås ved »væsentlige dele« låsemekanismen, kammeret, cylinderen og løbet på skydevåben, der som særskilte genstande hører ind under den kategori, i hvilken det skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret.

1c. I dette direktiv forstås ved »ammunition« patronen i sin helhed eller dele heraf, herunder patro-

nhylstre, tændladning, drivladning, hagl eller projektiler, der anvendes i et skydevåben, forudsat at disse dele selv er underlagt krav om tilladelse i den relevante medlemsstat.

1d. I dette direktiv forstås ved »sparing« systematisk tilbagesparing af skydevåben og, hvor det er muligt, af deres dele og ammunition fra fabrikant til køber med henblik på at hjælpe de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med at afsløre, undersøge og analysere ulovlig fremstilling og ulovlig handel.

1e. I dette direktiv forstås ved »våbenmægler« enhver anden fysisk eller juridisk person end en våbenhandler, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i at købe, sælge eller arrangere overførsel af våben.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. I dette direktiv forstås ved »våbenhandler« enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i fabrikation, handel, ombytning, udlejning, reparation eller ombygning af skydevåben samt dele og ammunition hertil.«

d) Følgende stykker indsættes:

»2a. I dette direktiv forstås ved »ulovlig fremstilling« fremstilling eller samling af skydevåben, dele og ammunition hertil:

i) ved anvendelse i sådanne skydevåben af væsentlige dele, der har været genstand for ulovlig handel

ii) uden licens eller tilladelse udstedt i henhold til artikel 4 af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor fremstillingen eller samlingen finder sted, eller

iii) uden mærkning af de samlede skydevåben ved fremstillingen i henhold til artikel 4, stk. 1.

2b. I dette direktiv forstås ved »ulovlig handel« erhvervelse, salg, levering, transport eller overførsel af skydevåben samt dele eller ammunition hertil fra eller gennem en medlemsstats område til en anden medlemsstats område, hvis en af de berørte medlemsstater ikke tillader dette i henhold til dette direktiv, eller hvis de samlede skydevåben ikke er mærket i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1.«

e) Stk. 4 affattes således:

»4. Et »europæisk skydevåbenpas« er et dokument, som myndighederne i medlemsstaterne efter ansøgning udsteder til en person, der lovligt kommer i besiddelse af og bruger et skydevåben. Skydevåbenpasset kan højst gælde fem år, dets gyldighedsperiode kan forlænges, og det skal indeholde de i bilag II fastsatte oplysninger. Det er et personligt dokument, hvori det eller de skydevåben, som passets indehaver besidder og bruger, opføres. Brugeren af skydevåbnet skal altid bære passet på sig, og ændringer med hensyn til skydevåbenets kendetegn eller besiddelse samt tab eller tyveri af skydevåbnet skal angives i passet.«

2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Medlemsstaterne sikrer enten, at alle markedsførte skydevåben eller dele heraf er forsynet med mærkning og registreret i overensstemmelse med dette direktiv eller, at de er blevet inaktiverede.

2. For at kunne identificere og spore alle samlede skydevåben kræver medlemsstaterne, at der ved fabrikationen af et skydevåben enten:

a) påsættes dette en unik mærkning, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, serienummer og fremstillingsår (hvis dette ikke en del af serienummeret). Dette berører ikke en eventuel påsætning af fabrikantens varemærke. Medlemsstaterne kan med henblik herpå vælge at anvende bestemmelserne i konventionen af 1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstempeling af håndskydevåben, eller

b) anvendes en anden unik og brugervenlig mærkning med en numerisk eller alfanumerisk kode, som gør det nemt for alle stater at identificere fremstillingslandet.

Mærkningen skal anbringes på en væsentlig del af skydevåbenet, hvis ødelæggelse vil gøre skydevåbenet ubrugeligt.

Medlemsstaterne sikrer, at hver basispakke med komplet ammunition forsynes med mærkning, således at fabrikantens navn, sendingens (partiets) identifikationsnummer samt kaliber og ammunitionstype fremgår. Medlemsstaterne kan med henblik herpå vælge at anvende bestemmelserne i konventionen af 1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstempeling af håndskydevåben.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at der ved overførsel af et skydevåben fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes våbnet en passende unik mærkning, der gør det nemt for andre stater at identificere det land, hvor overførslen er foretaget.

3. Medlemsstaterne gør på deres område udøvelsen af erhvervet som våbenhandler betinget af en autorisation, som mindst skal bygge på en kontrol af våbenhandlerens personlige og faglige integritet og af vedkommendes kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen vedrøre den person, der leder virksomheden.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2014 er oprettet et elektronisk dataregistreringssystem af central eller decentral karakter for at sikre de bemyndigede myndigheder adgang til de dataregistre, hvori hvert enkelt af de skydevåben, som er omfattet af dette direktiv, er opført. I dette registreringssystem registreres og opbevares i mindst 20 år oplysninger om hvert skydevåbens type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på leverandør samt skydevåbenets erhverver eller besidder.

Våbenhandlere fører i hele deres erhvervsaktive periode et register, hvori skydevåben omfattet af dette direktiv, som de modtager eller afgiver, opføres, og som indeholder de nødvendige oplysninger til identifikation og sporing af de pågældende skydevåben, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på leverandør og erhverver af skydevåbnene. Ved ophør med virksomheden skal våbenhandlerne overdrage registeret til den nationale myndighed med ansvar for det i første afsnit omhandlede dataregistreringssystem.

5. Medlemsstaterne sikrer, at alle skydevåben til enhver tid kan tilbagespores til deres ejer. Med hensyn til skydevåben i kategori D indfører medlemsstaterne dog med virkning fra den 28. juli 2010 passende sporingsforanstaltninger, herunder, med virkning fra den 31. december 2014, foranstaltninger, der kan gøre det muligt til enhver tid at tilbagespore skydevåben markedsført efter den 28. juli 2010 til ejeren.«

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun ret til erhvervelse og besiddelse af skydevåben til personer, som har licens, eller, med hensyn til våben i kategori C eller D, personer, som har en specifik tilladelse hertil i henhold til national ret.

Artikel 4b

Medlemsstaterne undersøger mulighederne for at etablere en ordning til regulering af våbenmægleres virksomhed. En sådan ordning kan omfatte en eller flere foranstaltninger som f.eks.:

- a) et registreringskrav for mæglere, der arbejder på deres område
- b) et licens- eller autorisationskrav for mæglervirksomhed.«

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben til personer, der har en rimelig interesse heri, og som

- a) er fyldt 18 år, dog med undtagelse af erhvervelse, bortset fra køb, og besiddelse af skydevåben til jagt og konkurrenceskydning, hvor personerne kan være under 18 år, forudsat at de har deres forældres tilladelse eller vejledes af en af deres forældre eller af en anden voksen med en gyldig tilladelse til skydevåben eller et gyldigt jagttegn, eller at de befinder sig på et autoriseret eller på anden måde godkendt uddannelsessted
- b) ikke formodes at være til fare for sig selv, den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. At en person er blevet dømt for en voldelig forsætlig lovovertrædelse, anses for en indikation af, at den pågældende udgør en sådan fare.

Medlemsstaterne kan inddrage tilladelsen til at besidde et skydevåben, hvis en eller flere af de betingelser, der førte til udstedelsen, ikke længere er opfyldt.

Medlemsstaterne kan kun forbyde personer, der er bosiddende på dens område, at besidde et våben, der er erhvervet i en anden medlemsstat, hvis erhvervelse af samme våben er forbudt på deres eget område.«

5) I artikel 6 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at der, i det omfang det er tilladt, føres streng kontrol med erhvervelse af skydevåben, dele og ammunition hertil via fjernkommunikationsteknik som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (*), dog ikke for så vidt angår våbenhandlere.

(*) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Senest ændret ved direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).«

6) I artikel 7 tilføjes følgende stykker:

»4. Medlemsstaterne kan overveje at give personer, der opfylder betingelserne for udstedelse af en tilladelse til skydevåben, en flerårig licens til erhvervelse og besiddelse af alle skydevåben, der kræver tilladelse, dog med forbehold af

- a) pligten til at underrette de kompetente myndigheder om overførsler
- b) den regelmæssige kontrol af, at disse personer fortsat opfylder betingelserne, og
- c) de øvre grænser for besiddelse, der er fastsat i den nationale lovgivning.

5. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der sikrer, at personer, der har tilladelse til at bære våben i kategori B i henhold til national lovgivning, fra den 28. juli 2008 ikke behøver at ansøge om licens eller tilladelse til de skydevåben, de har i kategori C eller D, som følge af ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 (*). Enhver senere overdragelse af skydevåben af kategori C eller D er dog betinget af, at modtageren opnår eller er i besiddelse af en licens eller har en specifik tilladelse til at besidde sådanne skydevåben i henhold til national lovgivning.

(*) EUT L 179 af 8.7.2008, s. 5.«

7) Artikel 11, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Våbenhandleren meddeler forud for overdragelsen myndighederne i den medlemsstat, hvorfra overdragelsen skal finde sted, alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, første afsnit. Disse myndigheder udfører kontrol, i relevant omfang på stedet, for at verificere, at der er overensstemmelse mellem de oplysninger, som våbenhandleren har givet, og den faktiske overdragelse. Våbenhandleren meddeler oplysningerne i tilstrækkelig god tid.«

8) Artikel 12, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Uanset stk. 1 kan jægere, for så vidt angår kategori C og D, og konkurrenceskytter, for så vidt angår kategori B, C og D, uden forudgående tilladelse besidde et eller flere skydevåben under en rejse gennem to eller flere medlemsstater med henblik på at udøve deres aktiviteter, forudsat at de er i besiddelse af et europæisk skydevåbenpas, hvorpå dette eller disse våben er angivet, og at de kan dokumentere begrundelsen for rejsen, blandt andet ved forelæggelse af en indbydelse eller andet bevis for deres jagt- eller konkurrenceskydningsaktiviteter i destinationsmedlemsstaten.

Medlemsstaterne må ikke gøre accept af det europæiske skydevåbenpas betinget af betaling af et gebyr eller en afgift.«

9) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af dette direktiv udveksler medlemsstaterne oplysninger med regelmæssige mellemrum. Kommissionen nedsætter med henblik på dette senest den 28. juli 2009 en kontaktgruppe for udveksling af oplysninger med henblik på gennemførelse af denne artikel. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om, hvilke myndigheder der har ansvaret for at fremsende og modtage oplysninger og for, at forpligtelserne i artikel 11, stk. 4, er opfyldt.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (*) anvendelse, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).«

11) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsesernes grovhed og have afskrækkende virkning.«

12) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Kommissionen aflægger inden den 28. juli 2015 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om situationen som følge af direktivets anvendelse, eventuelt ledsaget af forslag.

Kommissionen gennemfører inden den 28. juli 2012 en undersøgelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om mulige fordele og ulemper ved at reducere kategorierne af skydevåben til to (forbudte eller tilladte) med henblik på at få det indre marked for de pågældende produkter til at fungere bedre ved hjælp af mulige forenklinger.

Kommissionen forelægger inden den 28. juli 2010 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med konklusionerne af en undersøgelse af emnet vedrørende markedsføring af kopier af skydevåben med henblik på at afgøre, hvorvidt det er muligt og ønskværdigt at lade dette direktiv finde anvendelse på sådanne produkter.«

13) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Afsnit I, første led, affattes således:

— ethvert skydevåben som defineret i direktivets artikel 1«.

b) Afsnit III affattes således:

i) Litra a) affattes således:

»a) er gjort definitivt uegnet til brug ved en inaktivering, der sikrer, at alle væsentlige dele af skydevåbnet er gjort definitivt ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre med henblik på reaktivering«.

ii) Efter første afsnit indsættes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne træffer bestemmelser med henblik på at lade de i litra a) omhandlede inaktiveringsforanstaltninger kontrollere ved en kompetent myndighed for at sikre, at de ændringer, der er tilført et skydevåben, gør det definitivt ubrugeligt. Medlemsstaterne sørger for, at der i forbindelse med kontrollen udstedes en attest eller et dokument, der bekræfter skydevåbnets inaktivering, eller at der i dette øjemed påsættes skydevåbnet et klart synligt mærke. Kommissionen udsteder efter proceduren i direktivets artikel 13a, stk. 2, fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker for at sikre, at inaktiverede skydevåben er definitivt ubrugelige.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 28. juli 2010. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en

sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. LENARČIČ

Formand